

Čís. 11116.

Ve sporu o běžné majetkové užitky (náhrada škody za odcizené dříví) církevního obročí (arcibiskupství), není finanční prokuratura povolána je zastupovati.

(Rozh. ze dne 29. října 1931, Rv II 550/30.)

Žalobě olomouckého arcibiskupství o náhradu za odcizené dřevo z arcibiskupských lesů bylo vyhověno soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

důvodů :

Dovolání se opírá výslovně jen o dovolací důvod zmatečnosti podle § 501 čis. 1 c. ř. s. a § 477 čis. 5 c. ř. s., vyvrcholujíc ve větě, že, žaluje-li — jako v souzeném případě — arcibiskupství, musí býti zastoupeno finanční prokuraturou a že nezáleží na tom, že jsou předmětem žaloby jen užitky z obročí. Dovolání jest však na omylu. Z jeho vývodů ve spojení s vývody odvolacího spisu vyplývá, že i podle názoru dovolatelů jde spor jen o běžné užitky obročí. Když však tomu tak, jde právě o případ § 2 čis. 9 druhá věta služ. instr. pro fin. prok., podle kteréhož předpisu finanční prokuratura zastupuje církevní jmění a jmění duchovních obročí, pokud jde (o původní nadání jejich nebo) o neporušenost kmenového jmění, nikoli však, pokud při trvajících již církvích neb duchovních obročích zastupovati (nebo vymáhati) jest běžné užitky majetkové (srov. rozh. čis. 8986 sb. n. s.).

Čís. 11117.

Usnesení, jímž se pokuta, uložená dlužníku podle § 354 ex. ř., prohlašuje za propadlou, nepředpokládá pravomoc usnesení, jímž byla povolena exekuce k vynucení jednání podle § 354 ex. ř.

(Rozh. ze dne 30. října 1931, R I 550/31.)

K návrhu vymáhajícího věřitele uložil soud první stolice usnesením ze dne 25. ledna 1929 dlužníku, by nejdéle do 26. ledna 1929 vyhotovil směnku a odevzdal ji vymáhajícímu věřiteli do vlastnictví, a bylo dlužníku pohroženo, že mu bude k návrhu vymáhajícího věřitele uložena pokuta 2.000 Kč. Dlužník směnku nevyhotovil, nýbrž podal dne 26. ledna 1929 žalobu o nepřípustnost exekuce. Vymáhající věřitel navrhl dne 30. ledna 1929, by byla dlužníku uložena pokuta 2.000 Kč a dána mu nová lhůta k vystavení směnky do 31. ledna 1929. Žaloba o nepřípustnost exekuce, do jejíhož právoplatného rozhodnutí byl povolen odklad exekuce, byla právoplatně zamítnuta, načež vymáhající věřitel navrhl, by bylo pokračováno v exekuci. Soud první stolice poté návrh vy-